

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скрипачова Володимира Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини другої статті 31, пунктів 2, 3, 6 частини другої статті 34 Закону України „Про адвокатуру та адвокатську діяльність“

м. К и ї в
9 вересня 2020 року
№ 200-1(I)/2020

Справа № 3-152/2020(378/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скрипачова Володимира Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини другої статті 31, пунктів 2, 3, 6 частини другої статті 34 Закону України „Про адвокатуру та адвокатську діяльність“ від 5 липня 2012 року № 5076–VI (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 27, ст. 282).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Скрипачов В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 32, частині першій статті 34, частині першій статті 43, частині першій статті 57, пунктам 1, 22 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини другої статті 31, пунктів 2, 3, 6 частини другої статті 34 Закону України „Про адвокатуру та адвокатську діяльність“ від 5 липня 2012 року № 5076–VI (далі – Закон).

Згідно із Законом накладення на адвоката дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю може застосовуватися виключно у разі „систематичного або грубого одноразового порушення правил адвокатської етики“ (пункт 3 частини другої статті 31); дисциплінарним проступком адвоката є: порушення присяги адвоката України; порушення правил адвокатської етики; невиконання рішень органів адвокатського самоврядування (пункти 2, 3, 6 частини другої статті 34).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Рішенням від 15 листопада 2017 року № 238 Рада адвокатів України ухвалила звернутися до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури міста Києва (далі – Комісія) з окремими скаргами (заявами) щодо неналежної поведінки адвокатів, у тому числі Скрипачова В.В., які всупереч положенням Закону, рішенням, прийнятим Радою адвокатів України, знаючи про функціонування Ради адвокатів міста Києва під головуванням Рябенка П.К. та Комісії під головуванням Орлова І.Ф., дали згоду на обрання до альтернативних органів адвокатського самоврядування в місті Києві зібранням, що не мало статусу конференції адвокатів регіону.

Дисциплінарна палата Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Вінницької області (далі – Дисциплінарна палата) рішенням від 27 грудня 2018 року визнала Скрипачова В.В. винним у невиконанні рішення Ради

адвокатів України, порушенні присяги адвоката України в частині дотримання верховенства права та законності, а також у порушенні правил адвокатської етики та притягнула його до дисциплінарної відповідальності за порушення частини першої статті 11, пунктів 3, 6 частини другої статті 34, статті 57 Закону шляхом застосування дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення права на заняття адвокатською діяльністю строком на три місяці.

Не погодившись із притягненням до дисциплінарної відповідальності, Скрипачов В.В. оскаржив вказане рішення Дисциплінарної палати в судовому порядку.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 1 жовтня 2019 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 11 лютого 2020 року, відмовив Скрипачову В.В. у задоволенні його позову до Дисциплінарної палати про визнання протиправним та скасування рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Суди першої та апеляційної інстанцій ухвалили відповідно рішення та постанову, вважаючи, що були підстави для прийняття Дисциплінарною палатою рішення від 27 грудня 2018 року, яким позивача притягнуто до дисциплінарної відповідальності у зв'язку з наявністю в його діях складу дисциплінарного проступку внаслідок грубого невиконання рішення органів адвокатського самоврядування.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 31 березня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Скрипачова В.В. на рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 1 жовтня 2019 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 11 лютого 2020 року з огляду на те, що касаційну скаргу подано на судові рішення, прийняті у справі незначної складності, яка розглядалася за правилами спрощеного позовного провадження.

Автор клопотання стверджує, що застосування до нього Дисциплінарною палатою та судами оспорюваних положень Закону призвело до порушення його прав, гарантованих частиною першою статті 32, частиною першою статті 34, частиною першою статті 43, частиною першою статті 57 Основного Закону України, а саме: „на особисте життя“, на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, на працю, права знати свої права і обов'язки. Також Скрипачов В.В. вважає оспорювані положення Закону такими, що не відповідають принципу юридичної визначеності, який є складовою конституційного принципу верховенства права.

На підтвердження своєї позиції щодо неконституційності оспорюваних положень Закону суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на частину першу статті 8, частину першу статті 32, частину першу статті 34, частину першу статті 43, частину першу статті 57, пункти 1, 22 частини першої статті 92 Конституції України, Закон, Правила адвокатської етики, затверджені Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 9 червня 2017 року, рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, міжнародні акти, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного

провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності положень пункту 3 частини другої статті 31, пунктів 2, 3, 6 частини другої статті 34 Закону, а обмежився цитуванням приписів частини першої статті 8, частини першої статті 32, частини першої статті 34, частини першої статті 43, частини першої статті 57, пунктів 1, 22 частини першої статті 92 Конституції України, оспорюваних положень Закону, Правил адвокатської етики, затверджених Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 9 червня 2017 року, рішень Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, міжнародних актів, а також судових рішень у своїй справі.

У конституційній скарзі Скрипачов В.В. фактично висловив незгоду з рішенням Дисциплінарної палати про притягнення його до дисциплінарної відповідальності, а також із судовими рішеннями у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень пункту 3 частини другої статті 31, пунктів 2, 3, 6 частини другої статті 34 Закону.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скрипачова Володимира Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини другої статті 31, пунктів 2, 3, 6 частини другої статті 34 Закону України „Про адвокатуру та адвокатську діяльність“ від 5 липня 2012 року № 5076–VI на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**